

Varga László

kaposvári megyéspüspök

Megtört kenyér, megtört ember

Elmélkedés sorozat az Eucharisztia és az életünk kapcsolatáról: 4. befejező rész

-

Szeretet-eledellé válni

Miért törte meg a saját testét? Önfeláldozás összetörés nélkül nem létezik. Szenvedés és szeretet Istennél és embernél egyaránt feltételezik egymást. A szeretetnek fájni kell! Ez nem önkínzás, hanem önként vállalt élet-odaadás. Az összetörés által vált kioszthatóvá az Élet kenyere. A Szenvedő Szolga gonoszágainkért lett összetörve. (Iz 53,5)

Ahhoz, hogy létem az ő kezéből szeretet-eledelként kiosztható legyen, meg kell törtennem a gőgömben, büszkeségemben, önhittségem minden változatában, és teljesen bele kell simulnom az ő akaratába.

Nem kell keresnünk a megaláztatást és megtörést, ő erről gondoskodni fog. Pont azokon az embereken és körülményeken keresztül, amikbe életünket helyezte és vezette. Viszont fel kell hagynunk keménységünkkel, és igent kell mondanunk Máriával együtt az ő akaratára. Nem egyszerűen a beleegyezésünket adva, hanem vágyakozva arra, hogy beteljesedjenek rajtunk is az ő szavai. De ezzel még nem fejeződött be, mert hozzáfűzte: „Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!” (Lk 22,19) „Mi ugyanis mindnyájan egy Lélekben egy testté lettünk a keresztség által.” (1Kor 12,13) Nem magányosan és egyedül vagyunk az ő teste, hanem a többi taggal együtt, egységben. Ez a szentségi, bensőséges kapcsolat új közösséget hoz létre közöttünk.

Növekedni a szeretetben

Az eucharisztikus élet lényege, hogy a szeretetkört folyamatosan tágítsuk. Valahányszor kinyújtjuk a szegények, az éhezők, szomjazók, betegek, idegenek és bűnösök felé kezünket, megáldanak és rajtuk keresztül is befogadhatjuk az Úr Lelkét. Mindegy, hogy házasok, egyedülállók vagy papok, szerzetesek vagyunk-e, mindannyiunkat a Szeretet teremtett, hogy feléje haladjunk az egyedüli úton, amely a szeretet.

A szeretet küzdelem önmagunkkal és újrakezdés a másikkal. Küzdelem a saját magunk elismertetésére, a nyereségre, hatalomra, kitüntetésre és sikerre való törekvéseinkkel, és újrakezdés a szolgálatban, a lábmosó, irgalmas szeretetben. A legrombolóbb az, amikor magunkat tesszük meg ösképnek és kényszeresen saját képünkre és hasonlatosságunkra próbáljuk tökéletesíteni a másikat. Meg kell tanulnunk egymást a különbözőségeinkkel együtt szeretni. Erkölcsi törvény, hogy saját magunk tökéletesítésén és mások boldogulásán, kiteljesedésén kell fáradoznunk. Mi pedig kényszeresen mások tökéletesítésén és önmagunk boldogulásán fáradozunk. Ez az evangélium elárulása.

Az evangélium egyetlen nagy vitairat a sötétség erőivel és a bennünk lévő félelemmel szemben. Minden eucharisztikus élet a bizalomra szóló meghívás. Meghívás arra, hogy bízzunk minden emberi szív szentségében és belső szépségében, akkor is, ha hatalmas erők

akarják letörni bizalmunkat, akkor is, ha vannak emberek, akik csak elnyomni, ölni, pusztítani akarnak, annak ellenére is, hogy a gonoszság, a gyűlölet és a hazugság létezik.

Mindehhez nemcsak a szentmisében, hanem hétköznapi életünkben is közösséget kell találnunk a Mindenség Forrásával, Istennel. Ha őbenne élünk, lehetővé válik, hogy minden embert, minden eseményt, saját életünket és a történelem nagy összefüggéseit is az ő szemével lássuk.

Ahhoz, hogy megvalósulhasson a szeretet új pünkösdje, vissza kell találnunk az alázatos, irgalmas szívű, szerető Istenhez. Életté kell váltanunk a gyengédség, a kedvesség, az erőszakmentesség és a megbocsátás tanítását, kiszabadulva a szívünkben rejtőző gyűlölet hatalma alól. Amikor találkozunk a Szeretet Istenével, ő képessé tesz arra, hogy végre felfedezzük: minden élet szent, mert maga a Szentlélek él bennünk és minden embertársunkban.

Dekrétum

Ebben az évben, a „Covid-19” által okozott pandémia-helyzetben, az elhunyt hívek javára szolgáló teljes búcsú elnyerésének lehetőségét meghosszabbítjuk egész november hónapra, úgy alkalmazva az ehhez szükséges feltételeket, hogy a keresztény nép védve legyen.

Számos megkeresés érkezett a lelkipásztorok részéről az Apostoli Penitenciáriára, kérvényezve, hogy ebben az évben, a Covid-19 okozta járvány miatt igazítsák a helyzethez azokat a kegyes cselekedeteket, amelyek a tisztítóútzben szenvedő lelkek javára elnyerhető teljes búcsúhoz szükségesek (lásd Búcsúk Kézikönyve, 29, 1 §). Éppen ezért az Apostoli Penitenciária a Ferenc pápa által adott rendkívüli felhatalmazás birtokában az alábbi rendelkezéseket hozza erre az évre vonatkozóan, annak érdekében, hogy elkerülhetővé váljanak a csoportosulások:

a) A nov. 1-8. közötti időszak egyes napjaira megengedett teljes búcsú – melyet azok nyerhetnek el, akik temetőt látogatnak, és legalább lélekben imádkoznak az elhunytakért –, áthelyezhető a hónap más napjaira is. Az egyes hívő szabad választására van bízva, hogy melyik lesz ez a nyolc nap, és nem szükséges, hogy ezek a napok egymást kövessék.

b) A Halottak napjához, november 2-hoz kötött teljes búcsú – melyet azok nyerhetnek el, akik templomot vagy kápolnát látogatnak és ott elimádkozzák a Miatyánkot és a Hiszekegyet –, nemcsak ezt a napot megelőző vagy követő vasárnapra, illetve Mindenszentek főünnepére helyezhető át, hanem az egyes hívő szabad döntése alapján, november hónap bármely más napjára is.

Az öregek és betegek, illetve mindazok, akik súlyos okból nem hagyhatják el otthonukat – ilyen ok lehet például az illetékes civil hatóság által elrendelt korlátozás a pandémia idejére, annak érdekében, hogy a szent helyeket ne lepjék el tömegesen a hívek –, szintén elnyerhetik a teljes búcsút. Ennek előfeltétele, hogy lélekben egyesüljenek a többi hívővel, szakadjanak el a bűntől és álljon szándékukban, hogy az első lehetséges alkalommal teljesítsék a három megszokott feltételt (gyónás, szentáldozás, és a Szentatya szándékára való ima). A búcsú elnyerése számukra úgy történik, hogy Jézus vagy a Szűzanya képe előtt végeznek imádságot az elhunytakért, például a halottakért végzett zsolozsma reggeli vagy esti dicséretét, a rózsafüzért, az Isteni irgalmasság rózsafüzérét, vagy más olyan halottakért való imát, amely kedves a híveknek. Választhatják azt is, hogy elmélkednek egy-egy olyan szentírási szakasról, amely szerepel a megholtakért végzett liturgia szövegei között. Illetve élhetnek

azzal a lehetőséggel is, hogy valamilyen irgalmas cselekedetet végeznek, felajánlva Istennek saját életük fájdalmait és viszontagságait.

Azért, hogy az isteni kegyelem áradását a lelkipásztori szeretet cselekedetein keresztül előmozdítsuk, a Penitenciária nagyon kéri a gyóntatási felhatalmazással rendelkező papokat, hogy nagylelkűen álljanak rendelkezésre mind a bűnbánat szentségének kiszolgáltatására, mind a betegek áldoztatására.

A bűcsú elnyeréséhez szükséges lelki feltételekkel kapcsolatban az Apostoli Penitenciária 2020. március 19-én kiadott A bűnbocsánat szentségéről a pandémia által kialakult jelenlegi helyzetben c. dokumentumban nyerhető bővebb felvilágosítás.

Végül, hogy a tisztítótűzben szenvedő lelkek megfelelő segítségben részesülhessenek a hívek közbenjárása által, különösképpen az oltár Istennek tetsző áldozata révén (lásd. Conc. Tr. Sess. XXV, decr. De Purgatorio), buzdítjuk a papokat, hogy mutassák be a szentmisét háromszor Halottak Napján, az Incruentum Altaris kezdetű, a tiszteletre méltó emlékű XV. Benedek pápa által 1915. augusztus 10-én kiadott apostoli konstitúcióban található szabályok szerint.

Ez a jelenlegi dekrétum egész novemberre érvényes. Minden vele ellenkező rendelkezés hatályát veszti.

Kelt Rómában, az Apostoli Penitenciária székhelyén, 2020. október 22-én, Szent II. János Pál pápa emléknapján.

Maurus Card. Piacenza
Paenitentiaris Maior